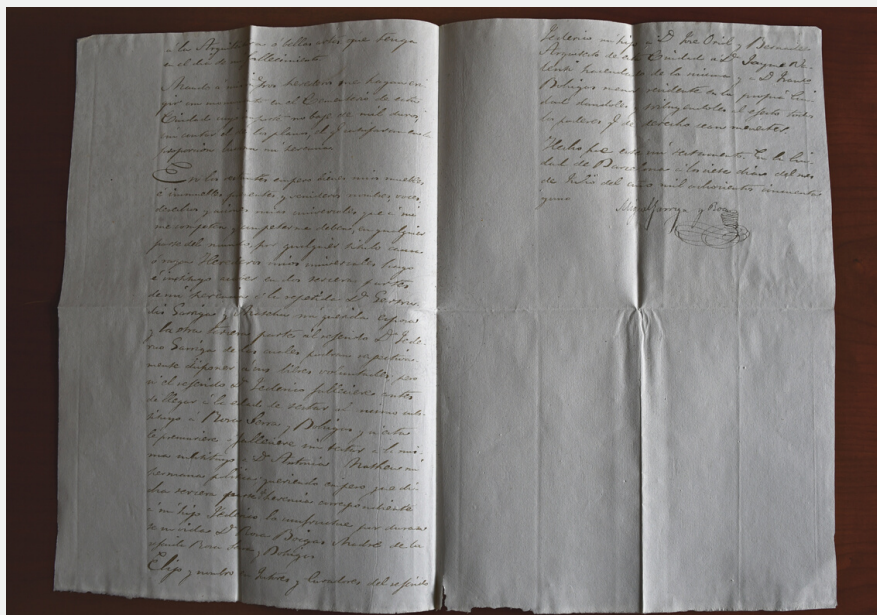

EL TESTAMENT TANCAT DE MIQUEL GARRIGA I ROCA, URBANISTA I ARQUITECTE

Arxiu Històric de Protocols de Barcelona, Col·lecció de Testaments tancats, 09739 (AHPB, Testaments tancats, 09739)

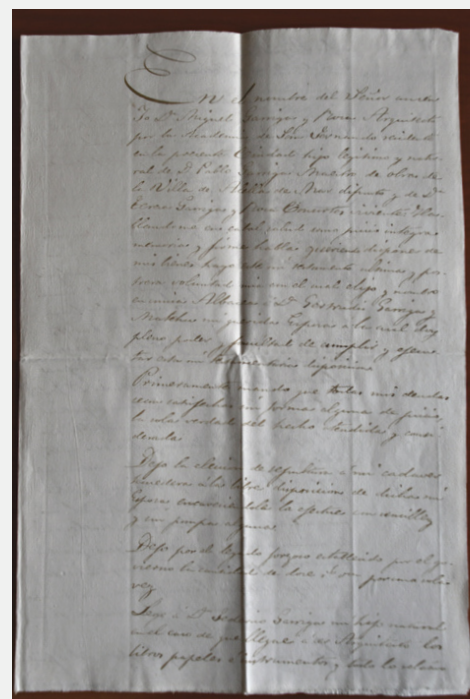
El testament tancat de l'urbanista i arquitecte Miquel Garriga i Roca forma part de la col·lecció de Testaments Tancats, integrada per més de 18.000 unitats documentals d'aquesta tipologia, que conserva l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona.

EL CAUSANT

Miquel Garriga i Roca va néixer el 14 de gener de 1808 a la «Roca de Xeix», en aquell moment terme municipal d'Alella, i a partir de 1825 del Masnou. Morí a Barcelona el 14 d'octubre de 1888.

La seva formació tècnica la va començar a adquirir el 1834 amb l'ingrés a l'Escola d'Arquitectura de la Llotja. Finalitzats aquests estudis el 1837 ingressà tot seguit a la Real Academia de San Fernando, de Madrid, per tal de revalidar els seus estudis barcelonins. Amb l'obtenció del títol, el 23 de setembre de 1838, va retornar a Catalunya i s'instal·là a Mataró per iniciar l'exercici de la seva professió, que desenvolupà en municipis del Maresme i la ciutat de Barcelona, i en el global de la província de Barcelona amb càrrecs estatals. Alhora desenvolupà una important tasca de teorització, com es pot comprovar en les memòries descriptives dels seus projectes o la monografia que dedicà al monestir de Santa Maria de Jonqueres.

La seva activitat professional es va estendre als àmbits de l'arquitectura, l'urbanisme, l'ornamentació, amb el disseny de mobiliari urbà, i l'enginyeria amb la seva intervenció en el traçat de carreteres i les propostes d'obres del port de Barcelona.

EL TESTAMENT (1)

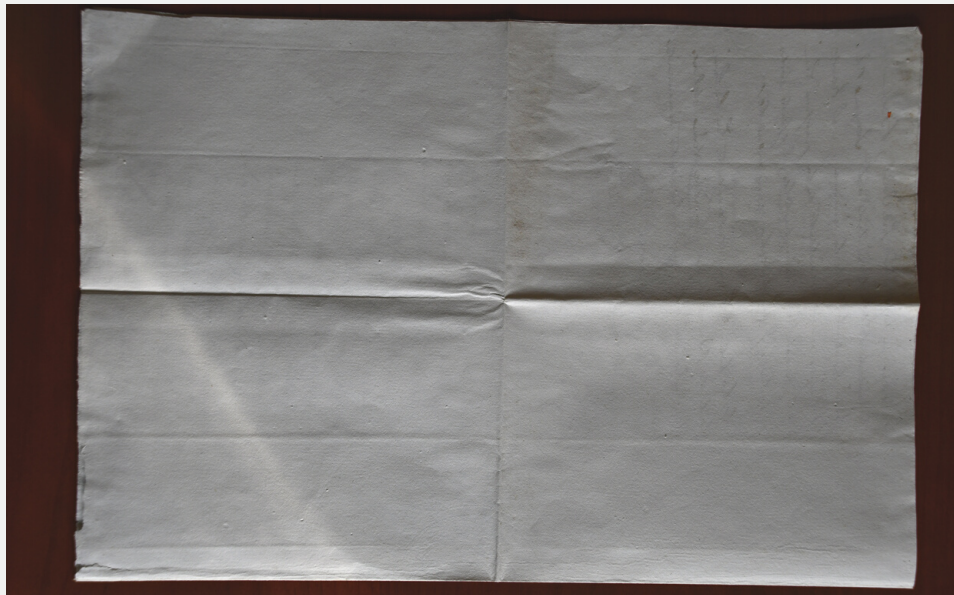
El testament, amb tres folis redactats per una tercera persona, fou clos en una plica amb la diligència del notari de Barcelona autoritzant, Joaquim Font-Rodona. El testament està redactat en llengua castellana tal com estipulava la legislació vigent en aquell moment.

El testament s'inicia amb la invocació *En el Nombre del Señor* i seguidament trobem la intitulació amb la indicació del nom complet del causant, la professió, el lloc de residència i la filiació. A continuació, hi ha l'exposició de les plenes capacitats mentals per fer la disposició dels béns. Tot seguit ve la disposició de testament amb la fórmula *hago este mi testamento, última y postrera voluntad mía*.

Les clàusules jurídiques que trobem són les bàsiques, el nomenament de marmessors, en aquest cas Gertrudis Garriga i Mateu, esposa del causant, i la sol·licitud de pagament dels possibles deutes en el moment de la seva mort. L'elecció de la sepultura es deixa a parer de l'esposa marmessora, sol·licitant el causant que aquella sigui *con sencillez y sin pompa alguna*.

Tot seguit trobem els llegats. En primer lloc, el llegat forçós establert pel govern, amb una quantia de 12 rals. I fa un llegat condicionat al seu fill Frederic. En el cas que aquest arribi a ser arquitecte, li deixa tots els *libros, papeles e instrumentos y todo lo relativo a la arquitectura o Bellas Artes que tenga en el día de mi fallecimiento*.

A continuació estableix que vol que els seus hereus universals facin un monument en el cementiri de Barcelona, el del Poblenou, *cuyo importe no baje de mil duros, sense comptar l'import dels plànols*.

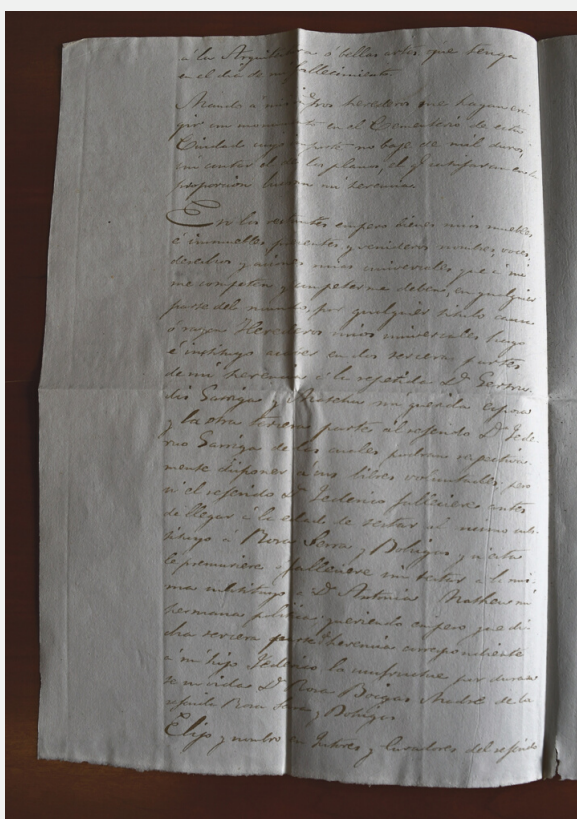
Un testament tancat és un testament redactat pel testador, o una persona designada per ell i identificada en el mateix testament, que és entregat en sobre tancat pel testador a un notari, el qual damunt del sobre tancat estén una breu diligència en la qual fa constar el seu propi nom i condició de notari, el nom del testador, que el plec conté un testament, escrit i signat pel testador o una tercera persona, la data d'entrega d'aquest testament i el nom i signatura dels testimonis.

EL TESTAMENT (2)

Gertrudis Garriga i Mateu, la seva esposa, que alhora actua de marmessora, i Frederic Garriga, el seu fill, són nomenats hereus universals, de dues terceres parts i una tercera part, respectivament. Estableix per a la tercera part corresponent al seu fill Frederic que si aquest mort abans de l'edat de testar aquests béns passin a Rosa Serra i Bohigas. Si Rosa Serra premorís a Frederic, o morís sense testar, es disposa que aquesta tercera part dels béns passin aleshores a Antònia Mateu, germana política del causant Miquel Garriga. El causant aleshores estableix que en aquest cas l'usdefruit vitalici dels béns sigui per a Rosa Bohigas Mateu, mare de Rosa Serra i Bohigas, abans de passar els béns definitivament a Antònia Mateu.

Un cop establerta la successió dels hereus, Miquel Garriga escull i nomena, de forma preventiva, per al seu fill Frederic, a Josep Oriol i Bernader, arquitecte, Jaume Valentí, hisendat, i Francesc Bohigas, menor, tots de Barcelona, com a tutors i curadors amb plens poders.

El testament es clou amb l'escatocol, on trobem la data tòpica, en la Ciudad de Barcelona, la data crònica, *a los siete días del mes de julio del año mil ochocientos cincuenta y uno*, i la validació del document amb la signatura del causant, Miquel Garriga.

Per conèixer més...

ARXIU HISTÒRIC DE LA CIUTAT DE BARCELONA Fons Privats, Fons Personals, Catàleg del Fons 5D.33 MIQUEL GARRIGA I ROCA, AHCB3-334/5D.33,

[Accedir](#)

[consulta: 26/06/2023]

CASES LOSCOS, Lluïsa, Catàleg de la Col·lecció de testaments tancats de l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona, recurs en xarxa

[Accedir](#)

CAMARERO, Glòria. «Hacia una investigación de la obra del arquitecto Miquel Garriga i Roca.». *Sessió d'Estudis Mataronins*, 1995, Núm. 12, p. 225-238,

[Accedir](#)

[consulta: 26/06/2023]

PUIG FERRIOL, Lluís; Roca Trias, Encarna, *Instituciones del dret civil de Catalunya*, v. III. *Dret de successions*, 7ª Edició, València: Tirant lo Blanch, 2009, p. 166-169.

NADAL, Francesc. *Miquel Garriga i Roca i el plànol de Barcelona, 1856-1862*, Quaderns del Seminari d'Història de Barcelona, 26, Barcelona: Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, 2011.